

Środa, 26 lutego 2014 r.

P7_TA(2014)0134

Ocena finansów Unii

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 26 lutego 2014 r. w sprawie oceny finansów Unii opartej na uzyskanych wynikach: nowego narzędzia Komisji Europejskiej mającego na celu usprawnienie procedury udzielania absolutorium (2013/2172(INI))

(2017/C 285/09)

Parlament Europejski,

- uwzględniając art. 318 i 319 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE),
 - uwzględniając sprawozdania z oceny przyjęte przez Komisję w 2012 i 2013 r. (COM(2012)0040, COM(2012)0675 oraz COM(2013)0461),
 - uwzględniając art.48 Regulaminu,
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji Kontroli Budżetowej (A7-0068/2014),
- A. mając na uwadze, że ocena jest narzędziem mającym na celu zidentyfikowanie i zrozumienie wyników oraz skutków danego procesu oraz zidentyfikowanie alternatywnych możliwości pomocnych w podejmowaniu decyzji, które mogłyby prowadzić do dalszego usprawnienia tego procesu,
- B. mając na uwadze, że nie należy mylić kontroli z oceną, gdyż ocena dokonywana jest przez organy zarządzające, podczas gdy za kontrolę odpowiadają organy kontrolne,
- C. mając na uwadze, że ocena wyników i kontrola wykonania zadań opierają się na celach określonych wcześniej na etapie programowania,
- D. mając na uwadze, że w trakcie prezentacji sporządzonego przez Komisję projektu nowych wieloletnich ram finansowych w czerwcu 2011 r. przewodniczący J. M. Barroso wezwał do podejmowania decyzji związanych z budżetem „nie w oparciu o tradycyjne działy zasadzające się na biurokracji, lecz pod kątem faktów i celów [...], tak aby jak najlepiej wykorzystać każde wydane euro”,
- E. mając na uwadze, że choć Komisja zobowiązała się do osiągania wyników, budżetowanie zadaniowe jest nadal podstawową zasadą w przygotowywaniu budżetu Unii,
- F. mając na uwadze, że dnia 3 lipca 2013 r. Parlament zwrócił się do Komisji o ustanowienie grupy roboczej składającej się z przedstawicieli Komisji, Parlamentu, Rady oraz Trybunału Obrachunkowego w celu zbadania środków służących wdrożeniu budżetu zadaniowego oraz w celu opracowania planu i harmonogramu działań w tym względzie,
1. wskazuje, że dzięki skupieniu się na finansach Unii w oparciu o uzyskane wyniki sprawozdanie z oceny wprowadzone na mocy art. 318 TFUE uzupełnia podejście zgodnościowe opracowane przez Trybunał Obrachunkowy w rozdziałach 1–9 sprawozdania rocznego i daje Parlamentowi możliwość skuteczniejszego wykonywania przysługującego mu uprawnienia do kontroli politycznej europejskiej polityki;
 2. przypomina, że udzielanie absolutorium to procedura polityczna, która dotyczy wykonania budżetu Unii Europejskiej przez Komisję na własną odpowiedzialność i we współpracy z państwami członkowskimi;
 3. przypomina, że dnia 17 kwietnia 2013 r. Parlament ponaglił Komisję, aby zmodyfikowała strukturę sprawozdania z oceny przewidzianego w art. 318, „rozdzielając politykę wewnętrzną od zewnętrznej i koncentrując się – w sekcji dotyczącej polityki wewnętrznej – na strategii »Europa 2020«” oraz kładąc „nacisk na postępy w realizacji inicjatyw przewodnich”⁽¹⁾;

⁽¹⁾ Zob. decyzja Parlamentu Europejskiego w sprawie udzielenia absolutorium z wykonania budżetu ogólnego Unii Europejskiej za rok budżetowy 2011, sekcja 3 – Komisja i agencje wykonawcze (Dz.U. L 308 z 16.11.2013, s. 27).

Środa, 26 lutego 2014 r.

4. przypomina również, że w porozumieniu międzyinstytucjonalnym⁽¹⁾ towarzyszącym wieloletnim ramom finansowym (WRF) 2014–2020 zaznaczono, że Komisja odróżni politykę wewnętrzną, skoncentrowaną na strategii „Europa 2020”, od polityki zewnętrznej, a do oceny finansów UE opartej na osiągniętych wynikach wykorzysta większą ilość informacji dotyczących wykonania, w tym wyniki kontroli wykonania zadań;
5. podkreśla, że budżetowanie zadaniowe to wciąż podstawowa zasada podczas sporządzania budżetu unijnego; jest zaniepokojony faktem, że Trybunał Obrachunkowy w sprawozdaniu rocznym za 2012 r. stwierdza, że ramy legislacyjne wielu obszarów budżetu UE są skomplikowane oraz że zbyt mało uwagi poświęca się wynikom, a także ubolewa, że wnioski dotyczące rolnictwa i spójności na okres programowania 2014–2020 nadal są zasadniczo ukierunkowane na inwestowanie (zorientowane na wydatki), a w związku z tym skoncentrowane na przestrzeganiu przepisów zamiast na wynikach;
6. z zadowoleniem przyjmuje fakt, że w ostatnim sprawozdaniu dotyczącym oceny finansów Unii opartej na uzyskanych wynikach (COM(2013)0461) Komisja zastosowała się do licznych zaleceń, jakie Parlament przedstawił w swoich decyzjach o udzieleniu absolutorium;
7. niemniej jednak ubolewa nad tym, że zamiast skupić się na realizacji głównych celów Unii i skuteczności jej strategii politycznych, Komisja dostarczyła zestaw podsumowań ocen obejmujący programy unijne we wszystkich obszarach wydatków w zakresie obecnych WRF zgodnie z obecnymi działaniami budżetu;
8. podkreśla, że Trybunał Obrachunkowy ocenił drugie i trzecie sprawozdanie z oceny i doszedł do wniosku, że choć widać poprawę, to sprawozdania nadal nie dostarczają dowodów na osiągnięcia strategii politycznych UE, które byłyby na tyle wystarczające, istotne i wiarygodne, by można je było wykorzystać w procedurze udzielania absolutorium;
9. wzywa Komisję do wykorzystywania konkretnych informacji o osiągnięciach państw członkowskich w jej ocenie wyników finansowych Unii;
10. nalega, że sprawozdanie z oceny wyników finansowych nie powinno stanowić kolejnego zestawu ocen częściowych, niezależnie od tego, czy zostały przeprowadzone w połowie czy na zakończenie okresu programowania;
11. wskazuje, że władza budżetowa potrzebuje co roku uzyskać jasny obraz rzeczywistego zakresu, w jakim zrealizowano główne cele Unii, na który składa się, w pierwszej fazie, ocena głównych programów finansowych oraz, w drugiej fazie, przekrojowa ocena założeń programowych dotycząca wydatków operacyjnych⁽²⁾, która zbada, w jakim stopniu programy te przyczyniły się do osiągnięcia celów strategii „Europa 2020”;
12. uważa, że ocena Komisji powinna posłużyć jako źródło informacji oraz inspiracja dla Trybunału Obrachunkowego; zwraca się do Trybunału Obrachunkowego, aby co roku kontrolował proces oceny Komisji, przedkładał Parlamentowi informacje zwrotne na ten temat w sprawozdaniu rocznym oraz uwzględniał je przy określaniu swojego programu kontroli wykonania zadań;
13. apeluje do Trybunału o złożenie Parlamentowi sprawozdania z postępów dokonanych przez Komisję w opracowywaniu i realizowaniu jej procesów zarządzania ryzykiem, sprawowania rządów oraz procesów kontroli wewnętrznej z myślą o realizacji celów Unii w sposób przejrzysty i odpowiedzialny, a także o sformułowanie zaleceń, jeśli stwierdzone zostaną niedociągnięcia;
14. z zadowoleniem przyjmuje plan działania na rzecz przygotowania sprawozdania z oceny przewidzianego w art. 318, określony w dokumencie roboczym służb Komisji towarzyszącym ostatniemu sprawozdaniu z oceny Komisji (SWD(2013)0229), a w szczególności docenia fakt, że sprawozdanie z oceny na mocy art. 318 uwzględnia informacje dotyczące wyników pochodzące z planów zarządzania, rocznych sprawozdań z działalności i sprawozdania podsumowującego, o co wnosił Parlament w 2013 r.;
15. z zadowoleniem przyjmuje również fakt, że Komisja zamierza oprzeć swoje sprawozdanie z oceny na nowych ramach wykonania dla następnych WRF;
16. wskazuje, że takie ramy wykonania powinny obejmować następujące trzy główne elementy: osiągnięcie celów programu (wyniki), należyte zarządzanie programem przez Komisję i państwa członkowskie oraz to, jak wyniki programu i należyte zarządzanie przyczyniają się do realizacji głównych celów Unii;

⁽¹⁾ Dz.U. C 373 z 20.12.2013, s.1.

⁽²⁾ Zob. Projekt budżetu ogólnego Unii Europejskiej na rok budżetowy 2014, dokument roboczy, część I – Założenia programowe dotyczące wydatków operacyjnych, COM(2013)0450, czerwiec 2013.

Środa, 26 lutego 2014 r.

17. podkreśla, że oceny wyników można dokonywać tylko w tych obszarach, w których UE w znacznym stopniu ponosi odpowiedzialność polityczną i w których rzeczywiście możliwy jest istotny wpływ ze strony europejskiej;
 18. nalega na konieczność zsumowania danych uzyskanych w procesie oceny na szczeblu globalnym oraz, jeśli chodzi o politykę wewnętrzną, w odniesieniu do celów strategii „Europa 2020”;
 19. domaga się, by Komisja przedstawiła Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie oceniające finanse Unii oparte na uzyskanych wynikach, o którym mowa w art. 318 akapit drugi, do dnia 30 czerwca roku następującego po analizowanym roku budżetowym;
 20. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Komisji, Radzie i Trybunałowi Obrachunkowemu Unii.
-